

De 21ste eeuw moet nu beginnen

Vlaanderen is aan het begin van de 21^e eeuw in een blakende conditie. Toch moeten we op deze Vlaamse feestdag ook durven vooruitdenken. Wil Vlaanderen morgen verder succesvol zijn, dan zijn ons arbeidsrecht, het onderwijs en de overheid toe aan grondige disruptie.

Vlaanderen verkeert in een blakende conditie. 11 juli is jaarlijks het moment om te kijken waar we in Vlaanderen staan. En het mag gezegd worden: Het gaat goed. De Vlaamse werkloosheid gaat richting een historisch dieptepunt, de concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven verbetert jaar na jaar, en de export blijft stijgen. We mogen fier zijn op onze havens van wereldformaat en onze kennisinstellingen die wereldwijd grote ogen gooien. Ook is in de afgelopen decennia het zwaartepunt van politiek België verschoven naar Vlaanderen. Als regio kunnen we nu eigen accenten leggen en de eigen prioriteiten kiezen. En dat werpt vruchten af.

Toch moeten we onszelf in vraag durven stellen. Deze feestdag moet ook een moment zijn waarop we vooruit kijken. We kunnen alleen maar vaststellen dat het prille succes van Vlaanderen in de 21^e eeuw gestoeld is op recepten en structuren uit de 20^e eeuw. Wil Vlaanderen dit succes aanhouden en valoriseren, dan moeten we durven duidelijke keuzes maken. We moeten we onszelf in vraag durven stellen om de golf van disruptie, digitalisering en informatisering tot een succes maken.

Vier belangrijke werven zijn daarbij prioritair.

Ons arbeidsrecht is hopeloos verouderd.

Technologie en tijdsgeschiedenis hebben onze manier van werken drastisch veranderd. Ons arbeidsrecht kent zijn oorsprong in de jaren 40 van de vorige eeuw. Intussen is de wereld helemaal veranderd. Elke dag lopen ondernemingen aan tegen de grenzen van dat arbeidsrecht. Willen we klaar zijn voor morgen dan moeten we werk maken van een nieuw en modern arbeidsrecht met focus op flexibilisering, en levenslang werkbaar en

wendbaar werken en dit met zowel aandacht voor de bedrijfsnoden als die van het individu.

We moeten ook ons onderwijs durven aanpakken.

Het onderwijs leidt vandaag teveel jongeren op voor de jobs van gisteren. Hoewel de Vlaamse regering verwoede pogingen onderneemt om ons onderwijs bij de tijd te brengen, blijft de uitdaging groot. Technologie moet hierbij het nieuwe Latijn worden, duaal leren het nieuwe normaal. Laat ons de handen in elkaar slaan. Enkel met de ondernemerswerlend en het het onderwijs samen zullen we de uitdagingen aankunnen. We moeten bepaalde zaken fundamenteel anders aanpakken. Universiteiten en onderzoeksinstituten zullen nog meer bedrijfsgericht moeten werken en inzetten op praktijkgericht onderzoek. Het secundair onderwijs zal de stap richting duaal leren moeten durven zetten.

Onze overheid moet “leaner, meaner and fitter” zijn.

Onze overheden staan voor grote uitdagingen. De recente heisa rond de mandaten en de vele besturen zijn maar een voorbeeld dat het zo niet verder kan. We hebben nog steeds de overheden van de 20^e eeuw met de structuur van de 19^e eeuw. Ons land blijft te complex: wie weet nog wat al onze besturen doen? Hebben we werkelijk een structuur nodig met 308 gemeenten, 5 provincies en honderden intercommunales en samenwerkingsverbanden? We moeten de huidige mandatencrisis aangrijpen om werk te maken van een echte revolutie: meer participatie maar ook meer directe beslissingskracht; minder structuren en een fundamenteel kerntakendebat.

Hoe worden we een duurzame en leefbare regio die welvaart creert voor iedereen?

Energie en mobiliteit zijn essentiële schakels in een groene economie waarin onze ondernemingen bijdragen tot de welvaart. **Het debat omtrent de toekomst van onze energie moet nog gevoerd worden.** De recente discussie omtrent de energieheffing in Vlaanderen is er een voorbeeld van. Centraal moet de vraag staan: hoe maken we de omslag naar een groene economie zonder onze industrie kapot te maken? En hoe creëren we tegelijk meer welvaart iedereen? **Mobiliteit is één van onze belangrijkste handicaps.** Werkgevers steken hier alvast de hand uit: laat ons werk maken van een mobiliteitsbudget, waarin de gebruiker zelf beslist. Onze wegen zijn dichtgeslibd: laat ons investeren in moderne infrastructuur, in slimme mobiliteit waarin de vervoersmodi en de technologie hand in hand gaan.

We mogen het dus met Vlaanderen goed doen op vele vlakken, het zijn veelal de recepten van de 20^e eeuw die gezorgd hebben voor onze welvaart. Willen we ook morgen succesvol blijven, dan start nu de 21ste eeuw en moeten we nu het debat voeren over de grote thema's van morgen. Enkel als we die grote thema's fundamenteel durven aanpakken, dan kunnen bedrijven mee helpen aan een Vlaanderen zonder armoede, met welzijn voor iedereen.

Paul Kumpen

Voorzitter Voka, Vlaams Netwerk van Ondernemingen